

อุปกรณ์และวิธีดำเนินงาน

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ

1.1 แมลงที่ใช้ในการริสัย

ผึ้งเสือหนอนกระดูกหอม (*Spodoptera exigua*(Hubner)) จากกลุ่มงาน

วิธีการปราบศัตรูพืชทางชีวภาพ กองกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร ทำการสังเคราะห์ห้องปฏิบัติการ กลุ่มงานวิจัยแมลงศัตรูฝ่ายและพืช เส้นใย กองกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร

1.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการ สังเคราะห์ห้องทดลอง

- ขาดพลาสติก ขนาดเล็บผ่าศูนย์กลาง 4 เซ็นติเมตร สูง 5.5 เซ็นติเมตร พร้อมฝาปิด
- โหลแก้วทรงกระบอก ขนาดเล็บผ่าศูนย์กลาง 12 เซ็นติเมตร สูง 13 เซ็นติเมตร
- ผ้าขาวบาง
- ปากศีบขนาดเสิร์ฟ
- พู่กันเบอร์ ศูนย์
- ไปเปต ขนาด 10 มลลิลิตร และ 1 มลลิลิตร
- กระบอกดูด ขนาด 1000 มลลิลิตร
- ปีกเกอร์ ขนาด 50, 100, 500 มลลิลิตร
- เครื่องบีบอาหาร
- กระดาษชำระ

1.3 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำอาหารเทียม จากสูตรและวิธีการของ Shorey (1966) และ Henneberry และคณะ (1966) โดยนำมาดัดแปลงล้วนประกอบบางอย่าง

1.3.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำอาหาร เทียมส์หารับหนอนฟีสีเสื้อ		
ถั่วเขียว (Mung bean)	195	กรัม
ถั่ลต์แห้ง (Dried brewer yeast)	15	กรัม
กรดซอร์บิก (Sorbic acid)	1.875	กรัม
เมกิล พาราเบนโซเซอต (Methyl parabenoate)	3.75	กรัม
คลอริน คลอไรด์ (Chloline chloride)	0.75	กรัม
กรดแอลกออลิก (ascorbic acid)	4.50	กรัม
เคซีน (casein)	4.50	กรัม
วิตามิน ไดเออก ฟอร์ดีฟิเคชัน (vitamin diet fortification		
	10	ซีซี.
ฟอร์มาลดีไฮด์ (formaldehyde)	3	ลูกบาศก์เซ็นติเมตร
จุน (agar)	18	กรัม
น้ำยาล้วน (distilled water)	1125	ลูกบาศก์เซ็นติเมตร

1.3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเสียบผึ้งฟีสีเสื้อ

- วัสดุวิตามิน (multivitamin) 2-5%

2. อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการริสัย

- รัลดูยางส์หารับหยดเพอร์โตรูมนสังเคราะห์ (rubber dispenser)
- ขวดแก้วขนาด 20 มิลลิลิตร
- ไบเปต ขนาด 50 และ 100 ไมโครลิตร
- เล่าไม้ลวก
- งานพลาสติก ขนาดเล็บผ่าคู่นย์กلاح 20 เซ็นติเมตร
- แฟ้มพลาสติกไลล์
- ท่อประปา ขนาดเล็บผ่าคู่นย์กلاح 9 เซ็นติเมตร สูง 4 เซ็นติเมตร
- กระดาษแข็งสีน้ำตาล
- เทียนไชส์เหลืองชนิดแผ่น ใช้สำหรับเคลือบกับตัวเพื่อกันน้ำ
- กาวเหนียว (stickem : bird tangel foot)
- พัดลม ขนาดเล็บผ่าคู่นย์กلاح 20 นิ้ว

- พัดลมดูดอากาศ ขนาดเล็กผ่าคุ่นยักษ์กลาง 6 นิ้ว
- เครื่องวัดความเร็วของกระแลลม (E.T.A. 3000) ภาคที่ 1
- เครื่องวัดอุณหภูมิ (thermometer)
- กล้องจุลทรรศน์แบบลีเตอร์ริโอ (steromicroscope Bauch and lomb)

3. อุปกรณ์ที่ใช้ในภาคล่นนาม

- ถุงพลาสติก
- ปากศีบ
- ปากกาเลเบล
- ขวดแก้ว และแอลกอฮอล์ 70% สีขาวบดองแมลง
- กล้องถ่ายรูป

4. สารเคมีที่ใช้ในการวิสัย

- เพอโรโนนสังเคราะห์ของผีเสื้อหนอนกระซู่ห้อม คือ cis, trans-9,12-tetradecadien-1-ol acetate (Z,E-9,12-TDDA) และ cis-9-tetradecen-1-ol (Z-9-TDOL)
- Hexane
- β -BHT
- Sevin 85 % WP
- talcum powder
- แอลกอฮอล์ 70%

การเตรียมสารสังเคราะห์เพอโรโนนเพคของผีเสื้อหนอนกระซู่ห้อม

สารเคมีที่ใช้

1. สารละลาย A คือ Z,E-9,12-TDDA
2. สารละลาย B คือ Z-9-TDOL
3. สารละลาย BHT
4. สารละลาย hexane

อุปกรณ์

1. รีส์ดูส์ฯรับหยดเพอโรโนน

2. ไมโครไปเปต (micropipette) 50 และ 100 ไมโครลิตร
3. ไปเปต ขนาด 5 มิลลิลิตร
4. ขวดแก้ว ขนาด 10 มิลลิลิตร

วิธีการเตรียม

ไปเปตลาระลาย A ศีอิ Z,E,-9,12-TDDA จำนวน 50 ไมโครลิตร

ลาระลาย B ศีอิ Z-9-TDOL จำนวน 5 ไมโครลิตร

ลาระลาย hexane จำนวน 2.5 มิลลิลิตร

ลาระลาย BHT จำนวน 5 ไมโครลิตร

บรรจุลงในขวดแก้วขนาด 10 มิลลิลิตร แล้วผลมให้รวมเป็นลาระลายเนื้อเดียวกัน
จะได้ลารสัง เคราะห์เฟอร์โรมนเพคของผีเสื้อหนอนกระทุกห้อมระหว่าง Z,E-9,12-TDDA
และ Z-9-TDOL ในอัตราล้วน 10 : 1 แล้วทำการไปเปตล้วนผลมของ เฟอร์โรมนบรรจุลงใน
ร่องดุลส์หารับหยดจำนวน 100 ไมโครลิตร ทึ้งไว้ให้เฟอร์โรมนซึมเข้าในร่องดุลส์หารับหยดแล้ว เก็บไว้
โดยห่อด้วยแผ่นอลูมิเนียมและนำไปเก็บไว้ในตู้เย็น

ตารางที่ 2 การเตรียมลารสัง เคราะห์เฟอร์โรมนเพคในอัตราล้วนต่าง ๆ กัน

อัตราล้วนของ เฟอร์โรมน	ลาระลาย Z,E-9,12-TDDA (μl)	ลาระลาย Z-9-TDOL (μl)	ลาระลาย hexane (ml)	ลาระลาย BHT (μl)
10:1	50	5	2.5	5
10:2	50	10	2.5	5
10:4	50	20	2.5	5
10:8	50	40	2.5	5

วิธีการเตรียม ทำเช่นเดียวกับการเตรียมลารสัง เคราะห์เฟอร์โรมนเพคในอัตราล้วน 10:1

วิธีดำเนินงาน

1. การศึกษาประสิทธิภาพของกับดักเพอโรโรมนในการตักผึ้งเสื้อหนอนกระทุ่ห้อม แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การศึกษาประสิทธิภาพของชนิดของกับดักที่เหมาะสมในการตักผึ้งเสื้อหนอน-กระทุ่ห้อม (ภาคที่ 2)

ทำการศึกษาโดยการวางแผนการทดลองแบบสุ่มเป็นบล็อกโดยสุ่ม (RCB) ทำการทดลองในสวนผักของนายก้มเสียง แขวงเจ้า สำราญ เก็บข้อมูลของกระราก กระราก กระราก เมื่อเดือนมกราคม 2526 ถึงเดือนเมษายน 2526 โดยใช้สารสังเคราะห์เพอโรโรมน เพศคุณผู้เสื้อหนอนกระทุ่ห้อม Z,E-9,12-TDDA (Z,E-9,12-tetradecadien-1-ol acetate)

และ Z-9-TDOL (Z-9-tetradecen-1-ol) ในอัตราส่วน 10:1 ในลาระลาย hexane 0.1 มิลลิลิตร ติดกับดัก ทำการศึกษาออกแบบกับดักเพอโรโรมน 6 แบบ โดยใช้กับดัก 3 ชนิด

1. กับดักแบบการเหนียว (sticky trap) ที่ใช้ในการศึกษาครั้งที่ 3 แบบ คือ

1.1 กับดักแบบชูวิค่อน (Zoecon) มีหลังคาและฐานซึ่งไข้ล้ำหรับทากาวเป็นรูปสามเหลี่ยม ขนาดด้านกว้าง 22 เซนติเมตร ด้านยาว 28 เซนติเมตร วางเพอโรโรมนไว้ที่ฐานกลางกับดัก (ตัดแปลงจากกับดักแบบชูวิค่อน (Zoecon) บริษัทชูวิค่อน ประเทคลั่นทรัคซ์อเมริกา)

1.2 กับดักแบบสามเหลี่ยม (triangular trap) เป็นกับดักรูปสามเหลี่ยม ด้านฐานมีแผ่นกระดาษกาวเหนียววางไว้ล้ำหรับดักแมลง สอดรองรับอยู่ ด้านกว้างมีขนาด 15.2 เซนติเมตร ด้านยาว 25.4 เซนติเมตร วางเพอโรโรมนไว้ตรงกลางด้านบน

1.3 กับดักแบบสี่เหลี่ยม (parallelepiped trap) เป็นกับดักรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ด้านฐานไข้ล้ำหรับทากาวเหนียวไว้รองรับแมลง ด้านกว้างมีขนาด 14 เซนติเมตร ด้านยาว 24 เซนติเมตร วางเพอโรโรมนไว้ตรงกึ่งกลางด้านบน

กับดักทั้ง 3 แบบนี้ทำด้วยกระดาษแข็งสีขาวตาลซึ่งขับด้วยเทียนไชเพื่อป้องกันน้ำ และเพื่อให้รูปทรงคงที่

2. กับดักแบบแห้ง (dry trap) ที่ใช้ในการศึกษา ครั้งที่ 2 แบบ คือ

2.1 กับดักแบบถุงพลาสติก (sleeve trap) ประกอบด้วยถุงพลาสติกยาว 50 เซนติเมตร ติดต่อกับห่อพลาสติกที่มีเล็บผ่าครุนย์กลาง 9 เซนติเมตร ใช้เป็นที่ตักผึ้งเสื้อและ

ภายในถุงพลาสติกใส่ลารา เคเม็กซ์ดแมลง เพื่อมาแมลงที่ตกลงไป ศือ เชิพริน 85 % ผลมแบงผล่ม ยาในอัตราส่วน 1:1 ด้านบนมีจานพลาสติกขนาดเล้นผ่าคุณยักษากลาง 20 เซ็นติเมตร ใช้เป็นที่ติด เพอโรโรมน (เกครา สีระบรรยา และคณะ, 2525)

2.2 กับดักแบบกระป๋อง (can trap) เป็นรูปทรงกระบอกมีฝาปิดล็อก ทำด้วย สังกะสี มีขนาดเล้นผ่าคุณยักษากลาง 24 เซ็นติเมตร สูง 30 เซ็นติเมตร รอบด้านนอกฐานกระบอก เจาะรู 4 ด้าน ตรงข้ามกันเป็นรูปกรวยเข้าไปมีเล้นผ่าคุณยักษากลางด้านนอก 10 เซ็นติเมตร ทำเป็น รูปกรวยเข้าไป ด้านในโดยใช้มุงลวดทำเป็นกรวยเล้นผ่าคุณยักษากลางด้านใน 1.5 เซ็นติเมตร กรวย สิก 7.5 เซ็นติเมตร ภายในกับดักจะมีตัวตั้งเพอโรโรมนโดยตั้งอยู่ระหว่างกรวยทั้ง 4 อัน เพื่อให้กระ แลลมพัดพาลสินเพอโรโรมนแพร่กระจายออกไประดับด้วยกระป๋อง (สิริรัตน์ วงศ์ศิริ, 2523)

3. กับดักแบบน้ำ (water trap) ที่ใช้ในการศึกษาภัย 1 แบบ ประกอบด้วยกระป๋อง พลาสติกขนาดเล้นผ่าคุณยักษากลาง 6.5 เซ็นติเมตร สูง 8.5 เซ็นติเมตร มีจานพลาสติกล้อหัวรับติดเพอ- โรโรมนที่มีเล้นผ่าคุณยักษากลาง 10 เซ็นติเมตร ภายในกระป๋องบรรจุน้ำและหยดน้ำมันลงบนน้ำเพื่อกัน แมลงที่ตกลงไปปืนหนือกมาได้

กับดักแต่ละแบบที่ใช้ในการทดลองจะทำ 3 ชั้น แล้วทำการสุ่มกับดักแต่ละแบบจัดเป็น 3 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะมีกับดักก่อรูป 6 แบบ ติดตั้งกับดักในแปลงทดลอง เดียวกัน โดยวางกับดักแต่ละอัน ห่างกัน 20 เมตรโดยประมาณ ทำการเก็บและนับจำนวนฝีเสือหนอนกระทูห้อมจากกับดักทุก ๆ 3 วัน ขณะเดียวกันทำการบัญชีกับดักทุก ๆ แบบในแต่ละกลุ่มไปในที่ต่างๆ เดียวกัน เพื่อให้กับดักทุกอันอยู่ใน ตำแหน่งที่เหมือนกัน บันทึกผลและเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากทุกกับดักทุกแบบมาคำนวณค่าความแตกต่างทางลักษณะ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกับดักแต่ละแบบในการตักสับฝีเสือหนอนกระทูห้อมโดย วิธี Duncan Multiple Range Test (DMRT) (ภาพที่ 3)

1.2 การศึกษาอัตราส่วนความเข้มข้นที่เหมาะสมของสารสังเคราะห์เพอโรโรมน เพค 12-TDDA และ Z-9-TDOL ทำการทดลองที่ส่วนภูมิของนายกองสุข แซ่ส้ม ชำนาญบาลปัวทอง สงวนดอนกบrix เมื่อเดือนมีนาคม 2526 ถึงเดือนกรกฎาคม 2526 โดยใช้ลาราสังเคราะห์เพอโรโรมน เพคทั้ง 2 ชนิด ในอัตราส่วนต่าง ๆ กัน ดังนี้ ศือ 10 : 1 , 10 : 2 , 10 : 4 และ 10 : 8

(ตารางที่ 2) แล้วหยดลงในวัสดุสีขาวรับหยด เพอโรโรมนเพค วางแผนการทดลอง เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1.1 แต่ละอัตราส่วนทำ 3 ช้า โดยติดตั้งกับตักแบบถุงพลาสติก ซึ่งสูง 1.50 เมตร เหนือพื้นดิน แล้วทำการสูมติดตั้งกับตักในแปลงทดลอง เดียวกันโดยวางกีบตักห่างกัน 20 เมตรโดยประมาณ ทำการเก็บผื่นเสื่อออกจากกีบตักทุก ๆ 3 วัน วิธีปฏิบัติทำเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1.1 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของอัตราส่วนความเข้มข้นของสารสังเคราะห์เพอโรโรมนเพคชนิดต่าง ๆ โดยวิธี DMRT (ภาพที่ 4)

1.3 การศึกษาอายุการใช้งานของสารสังเคราะห์เพอโรโรมนเพค ทำการทดลองในล้วนผักของนายประภิต กาญจนเจริญมนท์ อําเภอบางป่าทอง สังหวัดนนทบุรี เมื่อเดือนมีนาคม 2526 ถึงเดือนสิงหาคม 2526 วางแผนการทดลอง เช่นเดียวกับการทดลองที่ 1.1 โดยใช้อัตราส่วนของสารสังเคราะห์เพอโรโรมนเพค Z, E-9, 12-TDDA และ Z-9-TDOL ในอัตราส่วน 10 : 1 ติดตั้งกับตักแบบถุงพลาสติกซึ่งสูง 1.50 เมตร เหนือพื้นดิน โดยหยดลงในล้วนผักของสารสังเคราะห์เพอโรโรมนเพคลงในวัสดุสีขาวรับหยด แล้วนำไปเก็บไว้ในลักษณะข้าติดให้มีอายุ 5, 4, 3, 2, 1 และ 0 สปดาห์ อายุเพอโรโรมนเพคแต่ละสปดาห์ทำ 3 ช้า เมื่อเพอโรโรมนมีอายุครบกำหนดแล้วนำกับตักไปติดตั้งในแปลงทดลอง วิธีปฏิบัติและวิธีวิเคราะห์ทำเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1.1 และ 1.2

2. การศึกษาปัจจัยทางกายภาพที่มีอิทธิพลต่อการปันเข้ากับตักของผืดเสื่อหนอนกระตุ้น hom แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การศึกษาทำแห่งความสูงของกับตัก (ภาพที่ 5)

การศึกษาระดับความสูงของกับตักที่เหมาะสมสูงในการตักผืดเสื่อหนอนกระตุ้น hom ในล้วนผักของนายประภิต กาญจนเจริญมนท์ อําเภอบางป่าทอง สังหวัดนนทบุรี เมื่อเดือนมีนาคม 2526 ถึงเดือนมิถุนายน 2526 วางแผนการทดลองแบบ RCB โดยใช้กับตักแบบถุงพลาสติกที่ระดับความสูงต่าง ๆ กัน คือ 0.5, 1.0, 1.5, 2.0 และ 2.5 เมตร เหนือพื้นดิน การทดลองแต่ละความสูงทำ 3 ช้า ติดสารสังเคราะห์เพอโรโรมนเพคในอัตราส่วนความเข้มข้น เท่ากับ 10 : 1 ทำการสูมติดตั้งกับตักในแปลงทดลองและเก็บผื่นเสื่อออกจากกีบตักทุก ๆ 3 วัน วิธีการปฏิบัติและวิธีวิเคราะห์ทำเช่นเดียวกับการทดลองที่ 1

2.2 การศึกษาช่วงเวลาการปันเข้ากับตัก

ช่วงเวลาการปันเข้ากับตักเพอโรโรมนทำการทดลองที่ล้วนผักนายประภิต แซ่ส้ม อําเภอบางแคน สังหวัดกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2526 ถึงวันที่ 29 เมษายน 2526

ติดตั้งกับดักแบบถุงพลาสติก ที่ระดับความสูง 1.50 เมตร 4 กับดักโดยวางแผนการทดลองแบบ RCB ติดตั้งกับดักในแปลงทดลองโดยวางกับดักห่างกัน 20 เมตรโดยประมาณ ทำการเก็บผึ้งเสื้อออกจากกับดักทุก ๆ 2 ชั่วโมง เริ่มการทดลองตั้งแต่ 18.00 น. - 06.00 น. รวม 6 ครั้ง ทำการทดลองติดต่อ กัน 5 คืน บันทึกผลและนำข้อมูลไปปริเคราะห์โดยริที DRMT

2.3 การศึกษา เพศของผึ้งเสื้อที่เข้ากับดัก

ทำการทดลอง ในห้องปฏิบัติการ นำผึ้งเสื้อที่ได้จากการทดลอง กับดักในแปลงทดลอง เดียวกันมาทำการจำแนกเพศ โดยการดูลักษณะภายนอก ขนาดรูปร่าง และลักษณะของ จำนวนเฟรนูลัม (frenulum) บนปีกหลังของผึ้งเสื้อ และขณะเดียวกันทำการผ่าตัดดูอวัยวะ เพศ (genitalia) โดยใช้มีดผ่าตัด 2 ปล้องลุดท้ายของส่วนท้องของผึ้งเสื้อและไข้เข็มเขี่ยดูอวัยวะ เพศภายในตัวกล้องอุลทรรศน์แบบล็อกอิริโธ

2.4 การศึกษาอิทธิพลของดวงจันทร์ อุณหภูมิ ความชื้น และปริมาณน้ำฝน ต่อการเข้ากับดักของผึ้งเสื้อ

ติดตั้งกับดักแบบถุงพลาสติก จำนวน 4 กับดักที่ระดับความสูง 1.50 เมตร เหนือพื้นดินโดยวางกับดักห่างกัน 20 เมตรโดยประมาณ ทำการทดลองในส่วนผืนนาอยู่ชาติ กาญจน- เจริญนนท์ อำเภอบางปัวทอง จังหวัดนนทบุรี เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2526 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2527 ทำการเก็บผึ้งเสื้อออกจากกับดักทุก ๆ 3 วัน บันทึกผลพร้อมบันทึกข้อมูลของอุณหภูมิ ความชื้น และปริมาณน้ำฝนรวมทั้งอิทธิพลของดวงจันทร์ และวันมาฆาแล้วดังความสัมพันธ์โดยการแล้วตั้งกราฟ

3. การศึกษาพฤติกรรมทาง เพศของผึ้งเสื้อต่อสาธารณะ เคราะห์เพอร์โตรโรมัน เพศในท่อลม การเพาห์มร์แมลง เพื่อใช้ในการทดลอง

หนองกระถั่วหอมที่ใช้ในการทดลอง ได้จากการอุดไปเก็บจากแปลงทดลองที่อำเภอ บางปัวทอง จังหวัดนนทบุรี นำมา เสียงในห้องปฏิบัติการโดยใช้พืชอาหารตามธรรมชาติ คือ ใบหอย เสียงจันทร์ทั้งหนองเข้าดักเดียว การแยก เพศของดักเดียวผู้และตัวเมียออกจากกัน และปล่อยกึ้ง ไว้จนดักเดือกดูเป็นตัวเติมร้อย สบคู่ตัวผู้และตัวเมียของตัวเติมร้อยในหอยแก้วที่มีขนาดเล็กคุณย์- กลาง 12 เซนติเมตร สูง 13 เซนติเมตร ด้านบนของหอยแก้วปิดด้วยกระดาษเนื้อเยื่อที่มีสีและ ภายในหอยแก้ววางกระดาษเนื้อเยื่อไปตามด้านข้างของหอยแก้ว เพื่อให้เมลงวางไข่ โดยหอยแก้ว วางอยู่บนชั้นพลาสติกที่บรรจุน้ำภายในปริมาตร 1 ใน 3 เพื่อให้ความชื้น ที่ปกติจะมีผ้าขาวบาง ปิดอยู่ ภายในหอยแก้วมีสารสีชุบลาระลายมัลติวิตามิน (multivitamin syrup) ที่มีความเข้มข้น

ประมาณ 2.5% เพื่อใช้เป็นอาหารตัวเติมรัย และนำไปเก็บไว้ในห้องปฏิบัติการ เพื่อให้ตัวเติมรัย ผลิตพันธุ์และวางไข่ต่อไป พบว่าตัวเติมรัยจะวางไข่ที่ข้างของโหลแก้วเป็นกลุ่ม ๆ และอาจวางไข่ไว้ด้านบนบังบัง นำไปใช้เมื่ออายุ 2 วัน มาแข็งในสารละลาย sodium hypochlorite ที่มีความเข้มข้น 0.5 % ประมาณ 5 นาที จากนั้นนำไปปลังในถุงที่มีน้ำไหลผ่านอยู่ตลอดเวลา ประมาณ 15-20 นาที นำไปใช้ยืนจากน้ำและซับน้ำออกให้แห้ง เก็บไว้จนกระทั่งไข่สีคล้ำจวนจะฟักนำไปวางบนผิวน้ำของอาหาร เทียมลักษณะรับเสียงหนอน พอหนอนโตสัก 2-3 วัน ทำการแยกหนอนโดยให้อาหารเทียม 1 ชุด มีหนอนอยู่ 2-3 ตัว ในการเสียงหนอนด้วยอาหารเทียม อาจทำการเปลี่ยนอาหารเทียมครั้ง เดียวหรือไม่ต้องเปลี่ยนเลย จนกระทั่งหนอนเข้าตักแด๊

การ เตรียมอาหาร เทียมเพื่อใช้เสียงหนอน

ถ้า เอียวยาวที่ใช้ในการเตรียมอาหาร เทียมนั้นบดให้ละเอียดแล้วกรองด้วยตะกรังร่อน ใน การเตรียมทำการซึ่งล้วนประกอบต่าง ๆ ตามสูตรที่กล่าวข้างต้น สำหรับน้ำกากสั่น 1125 มิลลิลิตร ทำการแบ่งออกเป็นล่องล้วน ศิอ ล้วนแรกจำนวน 900 มิลลิลิตร ใช้ในการผลิตล้วนประกอบของอาหารชนิดต่าง ๆ น้ำกากสั่นล้วนที่ล่องจำนวน 225 มิลลิลิตร ใช้ในการต้มกับวุ้น นำน้ำกากสั่นจำนวน 900 มิลลิลิตร เทลงในเครื่องปั่น เตินเครื่องปั่นแล้วค่อย ๆ เติมล้วนผลิตของถ้า เอียวยาบด , ยีลต์-แห้ง , เมกิล พราเบนโซ่เจอก, ฟอร์มาลติไอด์ และสารละลายของโคสิน คลอไรด์ ลงไป ตามลำดับ เตินเครื่องปั่นติดต่อกันไปประมาณ 3-5 นาที จากนั้นนำไปต้มกับวุ้น นำน้ำกากสั่นจำนวน 225 มิลลิลิตร ไปต้มจนเดือดแล้วสึง เทวันลงไปเกี่ยวต่อจนวุ้นเดือดอีกครั้ง แล้วนำมารีดล้วนที่อยู่ในเครื่องปั่น ต่อไป เมื่อผลิตลงในล้วนผลิตของอาหารในเครื่องปั่นแล้ว เตินเครื่องปั่นต่อไป จนกระทั่งอุณหภูมิของอาหารที่อยู่ในเครื่องปั่นต่ำกว่า 60 องศาเซลเซียล สิ่งค่อยเติมกรดซื้อปิก, กรดแอลคอฮอลิก เคซีน และ วิตามิน ไดเจอก พอตฟิเคชัน ลงไป ทั้งนี้เพื่อป้องกันการเสื่อมคุณสมบัติเนื่องจากความร้อน เตินเครื่องปั่นจนล้วนผลิตทั้งหมดรวมเป็นเนื้อเดียวกัน จากนั้นนำไปเทใส่ขวดพลาสติกขนาดเล็กกว่า 4 เซนติเมตร ถึง 5.5 เซนติเมตร โดยเทอาหารเทียมลงไปในมีปริมาตรอาหารเป็น $\frac{1}{3}$ ของปริมาตรขวดพลาสติก จากนั้นปิดฝาขวดพลาสติกซึ่งจะรักษาไว้เพื่อข่าวระบายน้ำมันออกจากรายในขวด และนำไปเก็บไว้ในตู้เย็นที่อุณหภูมิประมาณ 20 องศาเซลเซียล จะเก็บอาหารไว้ได้นานประมาณ 1 เดือน อาหารเทียมที่เก็บไว้ในตู้เย็นเมื่อจะนำมาเสียงหนอนต้องทิ้งไว้ให้อุณหภูมิของอาหารเทียมเท่ากับอุณหภูมิของห้อง เสียก่อน

เมื่อเสียงหนอนในอาหารเทียม โดยเสียงหนอน 1 ตัว/ขวด จนกระหึ่งหนอนเจริญเติบโตและเข้าดักแด้แล้ว แยกเอาดักแด้ออกมายกเพค ดูเพคผู้และเพคเมีย ศัดเสือกเอาเฉพาะดักแด้ที่เป็นเพคผู้ที่มีสักษณะล้มบูรณะเท่านั้นไปเสียงต่อ จนกระหึ่งกล้ายเป็นผีเสื้อตัวผู้ แล้วศัดเสือกเอาเฉพาะผีเสื้อเพคผู้ที่มีสักษณะแข็งแรงและล้มบูรณะเท่านั้น เพื่อนำไปทำการศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพคต่อส่าห์สังเคราะห์เพอร์โรมันเพคในท่อลม

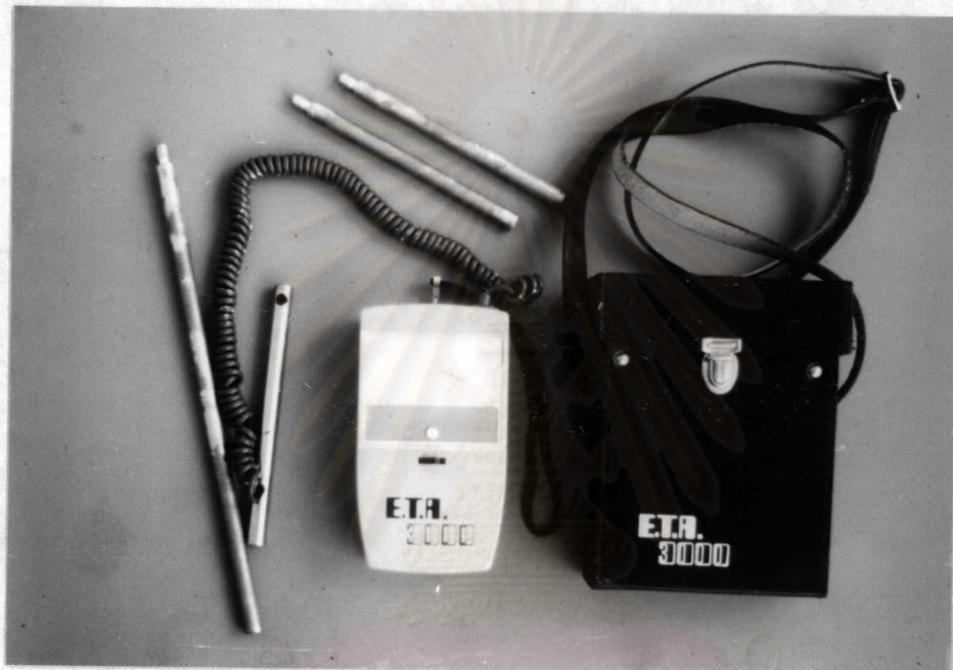
วิธีการศึกษา (ภาพที่ 6)

นำผีเสื้อเพคผู้ที่มีอายุประมาณ 2-3 วัน มาทำการศึกษาพฤติกรรมการตอบสนองต่อส่าห์สังเคราะห์เพอร์โรมันเพคในท่อลม ทำการทดลองในห้องปฏิบัติการ สาขาแมลงศัตรูฝ่ายและพืช เส้น-iy กองกีฏและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร ท่อลมจะประกอบไปด้วยท่อที่ทำด้วยพลาสติกใส ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 59 เซนติเมตร ยาว 2 เมตร ใช้เป็นที่ทำการทดลอง มีพัดลมเป่าอากาศเข้าไปในท่อลมพลาสติก 1 ตัว และพัดลมดูดอากาศค้ออกจากท่อ 1 ตัว พัดลมเป่าอากาศเข้าไปในท่อจะมีเส้นผ่าศูนย์กลางขนาด 8 นิ้ว (220 รัศม) พัดลมดูดอากาศมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว (110 รัศม) ทางด้านหน้าจะมีพัดลมเป่าอากาศเข้าไปและห่างจากพัดลมอีกมา 50 เซนติเมตร จะมีแผ่นวงกลมที่ทำด้วยอลอตกาแฟลีญาโดยนำหลอดกาแฟตัดให้มีความยาว 5 เซนติเมตร แล้วนำมามัดรวมกันเป็นวงกลมให้มีเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับ 59 เซนติเมตร เพื่อให้กระแลลมที่พัดผ่านเข้าไปเป็นประสมที่ตรงและมีความเร็วค่อนข้างสูงไม่เลื่อน และติดกับแผ่นวงกลมของหลอดกาแฟจะมีมุ้ง漉ต์ที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางเท่ากับแผ่นหลอดกาแฟกันอยู่ 2 ชั้น แต่ละชั้นห่างกัน 5 เซนติเมตร เพื่อกำหนดที่กรองกระแลลมจากแผ่นวงกลมหลอดกาแฟให้กระแลลมที่ผ่านมานั้นสูงไม่เลื่อนชั้น ทางด้านล่างจะมีพัดลมดูดอากาศค้ออกเพื่อให้กระแลลมมีการเคลื่อนที่ผ่านออกมайд้วยลมสูง ก่อนที่จะถึงพัดลมดูดอากาศอีก 3 ที่มีขนาดเดียวกันกันอยู่ 1 ชั้น ห่างจากพัดลมดูดอากาศค้ออกมา 50 เซนติเมตร ระหว่างมุ้ง漉ต์ชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 จะห่างกัน 2 เมตร ซึ่งใช้เป็นที่ทดลองศึกษาพฤติกรรมการตอบสนองของผีเสือเพคผู้ต่อส่าห์สังเคราะห์เพอร์โรมันเพคภายในห้องทดลอง ภายในบ่อเรือนที่ทำการทดลองจะมีตำแหน่งการแยกและรวมห้องทดลองห่างจากมุ้ง漉ต์ชั้นที่ 2 ประมาณ 10 เซนติเมตร ส่วนบ่อเรือนที่ป้องกันแมลงเข้าไปจะป้องกันแมลงเข้าทางด้านล่าง โดยทำประตูเปิดปิดทางด้านข้าง การป้องกันแมลงโดยทำกรง เสือก ๆ ไส้แมลงเข้าไป 10 ตัว

ก่อนทำการทดลองต้องมีการวัดความเร็วของกระแลลมโดยใช้เครื่องวัดความเร็วของกระแลลม (E.T.A 3000) การวัดกระแลลมที่พัดผ่านเข้ามาในบ่อเรือนที่ทำการทดลอง คือระหว่าง

มุ่งลวดซึ้งที่ 2 และซึ้งที่ 3 มีความเร็วเท่ากัน $0.4-0.6$ เมตร/วินาที ใช้ในการทดลอง
การทดลองทำในห้องที่ใช้ไฟสีแดง แล้วปล่อยแมลงเข้าไปภายในห้อง จากนั้นแขวนเฟอร์โอม
แล้วทำการศึกษาดูสักษณะการแลดงการตอบสนองต่อสารสังเคราะห์เฟอร์โอมเพค โดยดู
สักษณะการปิน และสักษณะการตอบสนอง ก่อนได้รับกลิ่นและขณะได้รับกลิ่นของสารสังเคราะห์
เฟอร์โอมเพค

ในกลุ่มควบคุม ปล่อยแมลงเข้าไปภายในห้องไม่ได้แขวนสารสังเคราะห์เฟอร์โอม
เพค แล้วทำการศึกษาถึงพฤติกรรมการแลดงของแมลงขณะเปรียบเทียบกับขณะที่ได้รับกลิ่น
เฟอร์โอมเพค

ภาพที่ 1 เครื่องฟื้อวัดความเร็วกระแสนม (E.T.A. 3000)

ศูนย์วิทยพัฒนาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2 กับดักเพอโร โนมนช์นิดต่าง ๆ

- ก. คือ กับดักแบบชูอิคอน
- ข. คือ กับดักแบบสีเหลี่ยม
- ค. คือ กับดักแบบลามาเหลี่ยม
- ง. คือ กับดักแบบถุงพลาสติก
- จ. คือ กับดักแบบหน้า
- ฉ. คือ กับดักแบบกระป่อง

ภาพที่ 3 การวางตำแหน่งของกับดักชนิดต่าง ๆ ในแปลงทดลองโดยการลุ่มเสือก
กับดักชนิดต่าง ๆ และนำไปปฏิบัติตั้งในแปลงทดลอง

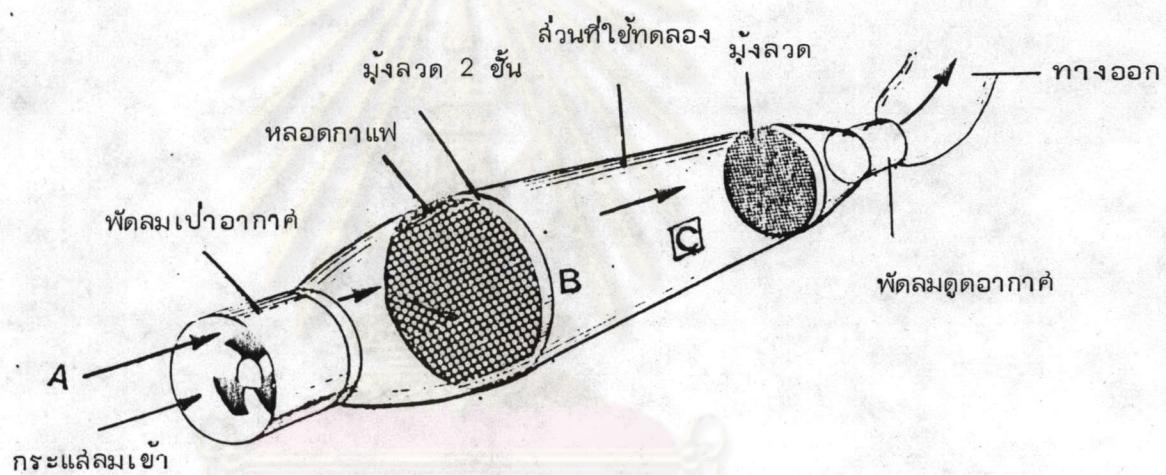
คุณพงษ์เพรศพย়
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4 การศึกษาอัตราล้วนความเข้มข้นของลารสังเคราะห์เพื่อโรบรมเนคค
4 อัตราล้วน ติดตั้งกับกับดักในแปลงทดลอง

ภาพที่ 5 การศึกษาระดับความสูงของกับดักที่แตกต่างกันในการตักจับ
ฝีเลือหนอนกระทุกห้อมในแปลงทดลอง

ภาพที่ 6 ท่อลม (wind tunnel) ที่ใช้ในการศึกษาพฤติกรรมการแล่นและการตอบล่นของตัวลารสั่น เคราะห์เพอโร โรมน เพค A หัวลูกศร เป็นทางเข้าของกระแสลม B และ C เป็นตำแหน่งของลารล้อและจุดที่ปล่อยแมลง